

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/29/2019
Identifikačné číslo spisu: 6917010603
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6917010603.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. januára 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného X. Q., vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 4 T 107/2017, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. júna 2018, sp. zn. 3 To 55/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. Q. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 22. februára 2018, sp. zn. 4 T 107/2017, uznal obvineného X. Q. za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. na skutkovom základe, ako je v rozsudku uvedený, a podľa § 149 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák. mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní štyri roky so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 61 ods. 5 písm. b/ Tr. zák. obvinenému zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. mu uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie formou ústavou. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených W. C. a P. C. s celým nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na podklade odvolania obvineného (podaného čo do viny a trestu) Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd druhého stupňa“) rozsudkom z 13. júna 2018, sp. zn. 3 To 55/2018 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil podľa § 149 ods. 4, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, a obvinenému uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f/ Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na desať rokov. Ostatné výroky o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia a náhrade škody ponechal rozhodnutím nedotknuté.

Proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa (v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa) podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Mariana Dzurošku dovolanie, ktoré odôvodnil dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Citujúc ustanovenia Trestného poriadku dovolateľ vyjadril názor, že v posudzovanej veci sa sudy neriadili príslušnými ustanoveniami ani interpretačnou a aplikačnou praxou, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku a k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia a tiež k tomu, že napadnuté rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané v súlade s interpretačnou a aplikačnou praxou súdov vrátane použitia zásady *in dubio pro reo*, teda zákonným spôsobom. Namietal, že nie je možné súhlasiť s právnou kvalifikáciou jeho konania aj podľa odseku 4 ustanovenia § 149 Tr. zák. Súd pristúpil k takejto právnej kvalifikácii napriek absencii dôkazov, ktoré by jeho obhajobu, že pred jazdou a následnou nehodou nepožil metamfetamín ani amfetamín, bez akýchkoľvek pochybností vyvrátili. Trval na tom, že pred jazdou žiadnu návykovú látku nepožil a nejazdil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať riadenie osobného motorového vozidla. Pozitívny nález metamfetamínu a amfetamínu v krvi vysvetlil pozitívom kofolového nápoja po dopravnej nehode. V tejto súvislosti poukázal na to, že sudy sa nevysporiadali so znaleckým posudkom znalkyne Ing. K. N. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie toxikológia, a jeho doplnením, ale ani s ďalšími dôkazmi (výsluchy osôb nachádzajúcich sa na mieste dopravnej nehody), a v odôvodnení rozsudkov vo vzťahu k použitej právnej kvalifikácii ich prijateľnosť či neprijateľnosť nezdôvodnili. V ďalšom sa dovolateľ sústredil na konkretizáciu záverov znaleckého posudku (najmä možnosť aplikácie drogy po dopravnej nehode a jej nízke množstvo v krvi), ktoré boli podľa neho významné a s ktorými sa sudy podľa jeho názoru nevysporiadali. Napokon zdôraznil, že ani jeho správanie bezprostredne po nehode nenasvedčovalo, že by bol pod vplyvom návykovej látky. Všetci svedkovia jednoznačne potvrdili, že sa správal primerane vzniknutej situácii, bol v strese a nemal žiadne príznaky po požití návykovej látky. Zároveň príslušníci polície potvrdili, že mal možnosť sa na mieste dopravnej nehody voľne pohybovať a konzumovať nápoje. Uzavrel, že absentujú dôkazy pre právnú kvalifikáciu podľa § 149 ods. 4 Tr. por. Sudy sa nevysporiadali ani so závermi znalca z odboru dopravy Ing. T. T., podľa ktorého išlo o neviditeľného chodca (poškodeného), navyše v stave značnej opitosti, ktorý náhle vstúpil do jazdnej dráhy vozidla, čo malo byť podľa znalca príčinou vzniku dopravnej nehody. Súd mal na hlavnom pojednávaní znalca vypočuť a vysporiadať sa s jeho závermi. S ohľadom na uvedené obvinený navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por., z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté rozhodnutia zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol za súčasného prepustenia obvineného z výkonu trestu.

Dovolanie obvineného bolo zaslané na vyjadrenie ostatným stranám konania.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota (ďalej len „prokurátor“) podal k dovolaniu vyjadrenie. Mal za to, že trestná činnosť obvineného bola preukázaná a je možné sa v plnej miere stotožniť s odôvodneniami rozsudkov súdov oboch stupňov. V konaní nebol podľa neho porušený zákon v neprospech obvineného. Sudy rozhodli na základe dostatočného podkladového materiálu potrebného pre dané rozhodnutie, všetky relevantné dôkazy boli vykonané, sudy ich náležite vyhodnotili a dokazovanie nie je potrebné dopĺňať. Svoje skutkové zistenia a právnú kvalifikáciu sudy náležite vyjadrili v odôvodneniach rozhodnutí. Všetky zabezpečené dôkazy boli pred rozhodnutím vyhodnotené správne a v súlade so zákonom. Napadnuté rozhodnutia prokurátor označil za zákonné a dôvodné a navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol.

Vyjadrenie prokurátora bolo doručené obvinenému a jeho obhajcovi, ktorí sa k nemu ďalej nevyjadrovali.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 2 písm. a/, písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.), a súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 371 ods. 4 Tr. por., ako aj obsahové

náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. Najvyšší súd však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných vád. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia. Dovolací súd preto nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolaateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku a nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu aplikáciu práva ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin v tomto prípade nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom takáto nesprávna subsumpcia bola v neprospech obvineného (teda spravidla pôjde o prísnejšie trestnú skutkovú podstatu). V tejto súvislosti však treba podotknúť, že dovolací súd pri preskúmaní uvedeného dovolacieho dôvodu nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por.

Dovolací súd dospel k záveru, že hoci dovolacie námietky smerujú proti nesprávne právnemu posúdeniu veci, z podstaty dovolaťom tvrdených námietok (absencia relevantných dôkazov, spochybňovanie skutkových záverov súdu najmä vo vzťahu k požitiu návykových látok, prehodnocovanie výsledkov dokazovania týkajúceho sa výpovedí svedkov a záverov znaleckého dokazovania) vyplýva, že tieto sú namierené proti skutkovým zisteniam a tomu zodpovedajúcim dôkazným hodnotiacim úvahám súdov nižšieho stupňa. Obvinený sa v podstatnej časti dovolania sústreďuje na prehodnocovanie skutkového stavu a vykonaných dôkazov a prezentuje vlastné závery, odlišné od záverov súdov. Dovolací súd preto opakuje, že uplatnený dôvod dovolania slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. Dikcia zákona za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, tzn. nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (R 47/2014 - II.). Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Dovolacia námietka, ktorá napáda postup súdu v hodnotení dôkazov, nemôže zakladať uvedený dovolací dôvod. Právo namietat' skutkové otázky má v dovolacom konaní výlučne minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Tr. por.). Dovolací súd nemožno vnímať ako tretiu inštanciu v sústave súdov zameranú na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi nižšieho stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať.

Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (I. ÚS 567/2016). Uvedenými námietkami obvineného sa preto dovolací súd meritórne nezaoberal.

In medias res dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. zák. dovolací súd uvádza nasledovné :

Trestného činu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí smrť. Trestom s vyššou trestnou sadzbou sa potrestá, kto spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania alebo na chránenej osobe (§ 149 ods. 2 Tr. zák.), ešte prísnejšie ten, kto spácha čin uvedený v odseku 1 na dvoch alebo viacerých osobách preto, že hrubo porušil predpisy o bezpečnosti práce alebo dopravy alebo hygienické predpisy (§ 149 ods. 3 Tr. zák.). Rovnako ako v odseku 3 sa páchateľ potrestá, ak v súvislosti so svojim zamestnaním, povolaním, postavením alebo funkciou alebo ako vodič dopravného prostriedku spôsobí v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť (§ 149 ods. 4 Tr. zák.). Prísnejšie sa potrestá, kto činom uvedeným v odseku 4 spôsobí z nedbanlivosti smrť dvoch alebo viacerých osôb (§ 149 ods. 5 Tr. zák.).

Ustanovenie § 149 Tr. zák. obsahuje dve základné skutkové podstaty (uvedené v odseku 1 a 4) a tri kvalifikované skutkové podstaty (odsek 2, 3 a 5). Medzi základnými skutkovými podstatami je vzťah špeciality, preto je ich jednočinný súbeh vylúčený. Objektom trestného činu usmrtenia, ktorý je vo všetkých odsekoch prečinom, je ľudský život. Ide o poruchový trestný čin, ktorý predpokladá spôsobenie smrti minimálne jednej osoby. Z hľadiska subjektívnej stránky sa nevyžaduje úmysel, ide o nedbanlivostný trestný čin. Páchateľom môže byť ktokoľvek, t. j. subjekt je všeobecný. Pokiaľ ide o odsek 4, vyžaduje sa spáchanie činu v súvislosti so zamestnaním, povolaním, postavením, funkciou alebo ako vodič dopravného prostriedku, a to v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, privodenom vplyvom návykovej látky. Dopravným prostriedkom je akékoľvek vozidlo alebo prostriedok určený k doprave bez ohľadu na jej druh. Návykovou látkou sa podľa § 130 ods. 5 Tr. zák. rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie. Stav vylučujúci spôsobilosť je také ovplyvnenie fyzických a psychických schopností návykovou látkou, ktoré vylučuje spôsobilosť vykonávať takúto činnosť.

Po preskúmaní veci dovolací súd, vychádzajúc zo skutkových okolností ustálených súdmi nižšieho stupňa, nezistil také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Z vymedzenia skutku, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, je jednoznačné, že je trestným činom a že obvinený naplnil jeho skutkovú podstatu spôsobom uvedeným v Trestnom zákone, keď ako vodič dopravného prostriedku v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, spôsobil inému z nedbanlivosti smrť. Dovolací súd zastáva názor, že k nesprávnej aplikácii práva a teda ani k nesprávnemu právnomu posúdeniu skutku zo strany súdov nižšieho stupňa nedošlo. Súdny sa dôsledne zaoberali a vysporiadali nielen s otázkami ustálenia viny a trestu, ale aj s dôvodmi, pre ktoré bolo potrebné aplikovať práve odsek 4 ustanovenia § 149 Tr. zák. Súd prvého stupňa sa na stranách 5 až 8 svojho rozhodnutia podrobne zaoberal výsledkami znaleckého dokazovania a v ďalšej časti odôvodnenia i obhajobnou argumentáciou obvineného, ktorej neuveril. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu druhého stupňa, ktorým bol obvinenému dokonca mimoriadne znížený trest, obvinený dostal odpoveď aj na svoje odvolacie námietky (závery znaleckých posudkov, užitie návykovej látky pred nehodou, nevypočutie znalca Ing. T. T.), ktoré obdobne predostrel dovolaciemu súdu. Túto argumentáciu ako celok považuje dovolací súd za správnu, postačujúcu a dostatočne vysvetľujúcu, preto sa s ňou stotožňuje a nebude ju opakovať.

Osobitne vo vzťahu k dovolacej námietke o tom, že súd mal v konaní vypočúť znalca Ing. T. T., treba dodať, že ustanovenie § 268 ods. 2 Tr. por. umožňuje namiesto výsluchu znalca čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144 Tr. por., nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá. V prejednávanej veci z obsahu

spisového materiálu vyplýva, že na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 22. februára 2018 (č. l. 687 súdneho spisu) predseda senátu so súhlasom prokurátora a obvineného podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal znalecké posudky a ich doplnenia s tým, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli podané. Námietky niektorej zo strán proti takémuto postupu zo zápisnice nevyplývajú. Súčasťou vyšetrovacieho spisu (č. l. 249) je uznesenie o pribratí znalca Ing. T. T. z 15. decembra 2015, ČVS: ORP-710/1-VYS-RS-2015, ktoré obsahuje poučenie podľa § 144 Tr. por. Zásielku s uznesením znalec prevzal 28. decembra 2015. Táto námietka obvineného je preto neopodstatnená aj z pohľadu dovolacieho súdu.

Najvyšší súd má na základe uvedeného za to, že rozhodnutie okresného i krajského súdu sú plne v súlade so zákonom a výhrada, že súdy sa nevysporiadali s podstatnými skutočnosťami, neobstojí. Oba súdy sa podrobne sústredili na preskúvanie podstatných otázok a dali na ne adekvátnu a postačujúcu odpoveď, čím obom rozsudkom dali parametre presvedčivých, zákonných a riadne odôvodnených rozhodnutí zodpovedajúcich ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. por. Skutočnosť, že argumentácia súdu nie je v súlade s predstavami a názormi obvineného, nie je dôvodom na záver o jej nesprávnosti.

Vzhľadom na uvedené dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z obsahu námietskych uplatnených k tomuto dovolaciemu dôvodu tak, ako boli vymedzené dovolateľom, nie je celkom zrejmé, v čom mala spočívať nezákonnosť vykonaných dôkazov a o ktoré dôkazy konkrétne išlo. Okrem námietskych skutkového charakteru a námiety nevypočutia znalca, ku ktorým už sa najvyšší súd vyjadril, dovolateľ súdu vytkol, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané v súlade s interpretačnou a aplikačnou praxou vrátane použitia zásady in dubio pro reo. V tejto súvislosti dovolací súd opakuje, že zásada „v pochybnostiach v prospech obvineného“ súvisí s otázkou skutkového stavu a hodnotenia dôkazov, ktorých preskúvanie je v dovolacom konaní neprípustné. Navyše použitie tejto zásady, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 2 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie (R 28/1998). Ak však súd vykonal všetky dostupné dôkazy, vyhodnotil ich (pričom v konaní nevzhladol pochybnosti o dokazovaných skutočnostiach) a následne dospel k určitým skutkovým a právnym záverom (ktoré sú zároveň presvedčivé), túto zásadu nie je možné aplikovať. Námietka obvineného je preto v tomto smere neopodstatnená a opätovne vyjadruje len jeho názor na to, ako mal súd hodnotiť dôkazy, nesmeruje teda proti zákonnosti vykonaných dôkazov, ale proti rozsahu a spôsobu ich hodnotenia súdmi nižšieho stupňa. Námietky tohto charakteru nie sú spôsobilé byť predmetom dovolacieho prieskumu v prejednávanej veci ani v rámci tohto, ani v rámci iného dovolacieho dôvodu (s výnimkou podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Najvyšší súd napokon nevzhladol ani iné dôvody, pre ktoré by v preskúvanej veci došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené je treba uzavrieť, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nebol naplnený.

Na základe uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že v rozsahu námietskych obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.